

Înfricoșătoarea Judecată

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Luni, 04 Martie 2019 13:06

Iată că am ajuns acum la Evanghelia despre Înfricoșătoarea Judecată, cea care hotărăște totul pentru toți, pentru totdeauna. „Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică.” (Mt. 25:46). Aici este rezumat totul; totul este clar, de neschimbat, veșnic. Aici Adevărul lui Dumnezeu se întâlnește cu Mila lui Dumnezeu, iar iubirea lui Dumnezeu cu Înțelepciunea lui Dumnezeu.

Am început de la ieslea lui Hristos de unde am primit duhul înfierii. În Ziua Tăierii Împrejur, Noul nostru An, ne-am asumat conștient să lucrăm pentru Domnul în anul care vine. De Bobotează, am primit Harul de a face voia lui Dumnezeu. Dar chiar în primii pași ai noii noastre vieți nu am stat drepti, ci am căzut pradă ispitelor și am păcătuit. Nu este întâmplător că imediat, în prima duminică de după Bobotează, auzim: „Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor.” (Mt. 4:17). Și în toate citirile următoare din Evanghelie, Sfânta Biserică ne-a învățat cum să ne pocăim. Ne-a oferit parabole minunate ale pocăinței: Zaheu și-a schimbat întreaga viață. Vameșul a fost izbăvit de rugăciunea sa: „Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului.” (Lc. 18:13). Iar fiul risipitor s-a întors la Tatăl său. Toate acestea sunt adevărate, toate acestea s-au întâmplat, și s-au repetat de mii de ori de-a lungul istoriei Bisericii lui Hristos. Și toate există chiar acum. Toate acestea sunt posibile pentru tine și pentru mine.

Iar imaginea Înfricoșătoarei Judecăți, care ar putea să ne surprindă la prima vedere, nu intră în discordanță cu ciclul citirilor din Evanghelie. Le dă înțeles, le face mai exacte, rezumă pentru noi tot ceea ce era înainte în Biserică și tot ceea ce va fi mai departe. La urma urmei, a fi la dreapta Împăratului și a auzi vocea Sa: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii.” (Mt. 25:34) — acesta este scopul vieții noastre. Dar noi rareori ne gândim la asta și adesea îl uităm.

Marea Catedrala Sofia din Kiev nu este închinată martirei Sofia. Cuvântul „sophia” în grecește înseamnă „înțelepciune”, iar această catedrală este închinată Înțelepciunii lui Dumnezeu. Ziua

de sărbătoare a catedralei este sărbătorită de nașterea Preasfintei Fecioare. Odată cu ziua nașterii Preasfintei Fecioare începe pronia Înțelepciunii lui Dumnezeu, singurul care îi poate mântui pe păcătoși, adică pe noi toți. Preasfânta Fecioară a fost crescută la templu pentru a deveni Mamă a lui Dumnezeu. A trăit ziua Bunevestiri. Apoi au venit nașterea lui Hristos, fuga în Egipt, greutățile vieții din Nazaret, iar în cele din urmă l-au dus pe Fiul său Dumnezeiesc la Cruce. L-au dus departe! Maica Domnului era la Cruce, iar Fiul său murea pe Cruce.

Iată cum Înțelepciunea lui Dumnezeu ne mântuie pe noi și cum Adevărul lui Dumnezeu este îndreptățit. În fapt, o altă jertfă la fel, nici nu ar fi putut fi posibilă. Acesta este mielul neprihănit al lui Dumnezeu, care ia asupra Sa păcatul lumii. Nu era nimeni pe lume care ar fi putut să ia asupra sa jertfa pentru păcatele lumii. La urma urmei, nimeni nu era fără păcat. Și dacă suferă cineva, atunci el suferă pentru păcatele sale. Doar Hristos putea face asta, deoarece doar El era fără păcat. El este Singurul, Cel de Neînlocuit....„Săvârșitu-s-a.” (In. 19:30).

Pe peretele de apus al Catedralei Sf. Vladimir din Kiev, remarcabil prin pictura sa murală, chiar deasupra intrării în biserică se află o minunată reprezentare a Judecății de Apoi. În primul rând, ne uimește mulțimea oamenilor, fețele și ochii lor. Și ai puternica impresie că te afli printre ei. Involuntar, încerci să te găsești, să-ți afli locul în acord cu starea ta duhovnicească. Și înăuntrul tău survine o judecată personală asupra propriei ființe. Sunt fețe care exprimă o tristețe groaznică, o viață complet pierdută se cutremură în ei. Sunt altele care arată răutate, ură, cleveteală, invidie, poftă nesățioasă.

Dar apoi raze de lumină încep să își facă loc prin norii uriași, și ne arată fețele lor: tăcute, liniștite, bucuroase, fericite. Aceasta este viața! Și cu cât sunt mai aproape de tron, cu atât mai limpezi sunt aceste fețe. Și deasupra tronului luminează Crucea. Pe tron se află Mântuitorul lumii Însuși, iar împrejurul Său, Ioan Botezătorul, Apostolii, toți sfinții care se roagă, triumfători. Aici se găsește bucuria armonioasă.

Doar cineva plânge, un singur plâns se aude în această bucurie. Maica Domnului, ea singura, se roagă pentru mântuirea păcătoșilor, pentru iertarea tuturor celor fără speranță. Singură ea a primit puterea de a mijloci până la sfârșit înaintea Milei lui Dumnezeu.

Iubiți frați și surori! Oriunde v-ați afla în acest tablou înfrișător, nu disperați. Nu ați pierit încă! Iată-o pe Maica noastră. Șoptește pentru voi, și este îndoielnic că până și Dumnezeu Atotputernic o poate refuza. Credeți în asta iar căldura va începe să vă intre în suflet și o nouă rază de speranță va lumina în ea. Atunci, iubirea pentru Înțelepciunea lui Dumnezeu va începe

Înfrișătoarea Judecată

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Luni, 04 Martie 2019 13:06

să se arate în voi!